

بررسی مصوبات کمیسیون تلفیق لایحه بودجه سال ۱۳۹۸ کل کشور

بند «ه» تبصره یک ماده واحده

در بند «ه» تبصره یک لایحه بودجه سال ۱۳۹۸ آمده است شرکت ملی نفت ایران باید تا سقف ۶۰ هزار میلیارد ریال از منابع دریافتی خوراک مایع تحویلی به پتروشیمی‌ها و پالایشگاه‌ها را به حسابی واریز کند که نزد خزانه‌داری کل کشور افتتاح می‌شود. خزانه‌داری کل موظف است صد درصد مبالغ واریزی را با اعلام وزارت نفت به صورت ماهیانه به دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط در سقف سهمیه‌های پنج‌گانه، برای خرید قیر مصرفی پروژه‌های مربوط و براساس موافقتنامه متبادله با سازمان برنامه و بودجه کشور پرداخت کرده و با شرکت مذکور تسویه حساب کند. یکی از سهمیه‌های پنج‌گانه مذکور، تعیین سقفی معادل ۵۰ درصد اعتبار مذکور برای روکش آسفالت راه‌های اصلی، فرعی و روستایی و معابر محلات هدف بازآفرینی شهری، پروژه‌های مسکن مهر و فرودگاه‌های کشور است که در اختیار وزارت راه و شهرسازی قرار خواهد گرفت. در ارتباط با این بند چند نکته به شرح زیر مطرح می‌شود:

۱. سابقه پیشنهاد اعتبار و تأمین قیر در لوایح و قوانین بودجه دو و سه سال گذشته بیشتر تأکید بر آسفالت کردن راه‌های روستایی احداثی و نگهداری و حفظ وضعیت رویه راه‌های اصلی و فرعی کشور بوده است. در صورتی که در لایحه بودجه سال ۱۳۹۸ به این بند علاوه بر روکش آسفالت راه‌های اصلی، فرعی و روستایی، مصارف جدیدی تحت عنوان پروژه مسکن مهر و فرودگاه‌های کشور به آن اضافه شده که از ۵۰ درصد مذکور دارای سهمی خواهند بود.

۲. در کمیسیون تلفیق بودجه ۵۰ درصد سهم مذکور بدون کاهش مصارف جدید به ۴۸ درصد کاهش یافته است که این امر جای تأمل است.

۳. کاهش ۵۰ درصدی پیشنهاد لایحه در کمیسیون تلفیق به ۴۸ درصد زمانی اتفاق می‌افتد که نگاهی به وضعیت و طول عمر راه‌ها نشان می‌دهد که اگر همه ۵۰ درصد پیشنهادی لایحه در سال ۱۳۹۸ صرف روکش آسفالت راه‌های اصلی، فرعی و روستایی شود عملاً با وجود تأخیر در نگهداری راه‌ها، نمی‌تواند بهبود چندانی در وضعیت رویه راه‌ها که برای عبور و مرور ایمن ضروری است، به‌وجود آورد؛ ضمن اینکه اعتبار پیش‌بینی شده هم معمولاً معادل رقم برآورد شده در طول سال تخصیص پیدا نمی‌کند.

۴. تأخیر در نگهداری از راه‌ها که عامل اصلی آن محدودیت منابع مالی است ضمن آسیب رساندن به سرمایه‌گذاری‌های انجام شده خسارات جانی و مالی در رانندگی در جاده‌های کشور را سبب می‌شود که تعداد کشته‌ها و معلولان ناشی از تصادفات رانندگی از عوارض آن است.

۵. تأخیر بیش از اندازه (با توجه به طول عمر مطلوب) در نگهداری و حفظ رویه راه‌ها موجب می‌شود که به جسم راه نیز خسارت وارد شود که ادامه این خسارت می‌تواند هزینه بازسازی به جای نگهداری را در پی داشته باشد.

با توجه به مطالب بالا پیشنهاد اول حذف مصارف اضافه شده (پروژه مسکن مهر و فرودگاه‌های کشور) از مصارف قیر و پیشنهاد دوم حفظ سهم پیشنهادی در لایحه دولت یعنی همان ۵۰ است.

مختص مصحن علنی

مشخصات لایحه

دوره دهم - سال سوم

شماره ثبت:

۵۲۵

شماره چاپ:

۱۲۴۷

تاریخ چاپ:

۱۳۹۷/۱۰/۵

معاونت پژوهش‌های

زیربنایی و امور

تولیدی

دفتر: مطالعات

زیربنایی

مشخصات گزارش

شماره مسلسل:

۲۵۰۱۶۳۳۸

تاریخ انتشار:

۱۳۹۷/۱۲/۵

